

Là Thụ Chủ nhiệm

Lại mùa báo hiếu trở về đây,
 Trăm nhớ ngàn thương ngóng nẻo mây,
 Gió lạnh xót nghe buồn một thuở,
 Mẹ Cha lặn đặng bóng xưa gầy (Tống Anh Nghi)

Rằm tháng bảy lại về, trong khí trời lạnh giá làm chúng ta nhớ lại mùa Vu Lan là mùa báo hiếu đối với cha mẹ tổ tiên. Đó là cảm giác sâu đậm nhắc nhở chúng ta ý thức về nguồn cội của mình đối với các đấng sanh thành dưỡng dục. Nhưng một nỗi trớ trêu về mặt tình cảm, hầu hết con người chúng ta khi thật sự trưởng thành, có gia đình con cái rồi, chúng ta mới nhận ra cái giá trị thiêng liêng cao quý của tình thâm cha mẹ. Sinh con, nuôi con, chúng ta mới thấm thía công lao cực nhọc không kể ngày đêm, cái trách nhiệm không điều kiện. Cái tình thương không bến bờ, chính vì thế mà cha mẹ vượt qua muôn trùng khó khăn, không hề chán nản. Nên tục ngữ ta có câu:

*Lên non mới biết non cao,
 Nuôi con mới biết công lao mẫu tử.*

Tình thương và sự hy sinh của cha mẹ đối với con thật to lớn như trời cao bể rộng, thương con đến chết vẫn còn thương. Gần đây, tòa án đã ra lệnh tha bổng một bà mẹ giết con làm mọi người rơi nước mắt! Thì ra, một bà mẹ có một đứa con khuyết tật, cần sự chăm sóc 24 giờ mỗi ngày. Bà mẹ đã tìm các cơ quan chánh phủ giúp đỡ, nhưng chỉ được giúp đỡ một ngày vài ba giờ, những giờ còn lại bà mẹ phải hết lòng chăm sóc. Khi phát giác mình bị bệnh nặng, nghĩ đến thân phận con mình, khi mình mất đời sống của nó sẽ ra sao? "Vì lòng thương con quá mãnh liệt, bà mẹ đã ra tay giết con và cắt mạch máu tự tử. Trong cộng đồng người Việt chúng ta cũng có một người cha nuôi đứa con đi đại tiểu tiện, và biết mình có bệnh, thương con khi cha mất rồi con sẽ ra sao? Nên người cha quyết định giết con và tự sát lòng thương con của ông được toại nguyện. Thật lòng thương của cha mẹ đối với con đến

chết vẫn còn thương! Vì vậy, bổn phận làm con phải hết lòng báo hiếu.

Để việc báo hiếu được toàn vẹn, bổn phận làm con đối với cha mẹ lúc sanh tiền, tùy theo khả năng của mình, chúng ta phải chăm sóc vật chất cho được đầy đủ, nhất là lúc bệnh hoạn, già yếu phải tận tâm chăm sóc với niềm thương yêu và kính trọng. Về tinh thần, chúng ta lúc nào cũng khuyên lơn cha mẹ hướng thượng tu hành, tạo điều kiện để cha mẹ được học hỏi giáo lý, gần gũi bạn lành, để tâm hồn được hạnh phúc an vui. Khi mãn phần cũng được nhẹ nhàng giải thoát. Chúng ta đừng để phải hối tiếc than cầu: "Cây muốn lặng mà gió chẳng chịu ngừng, con muốn nuôi dưỡng mà cha mẹ chẳng còn đâu!" thì đã quá muộn.

Khi cha mẹ đã mãn phần, chúng ta ngoài việc siêu độ, đồng thời cũng theo ý muốn của cha mẹ lúc hiện tiền: Anh em lúc nào cũng hòa thuận và đặc biệt nuôi dạy con cái nên người làm hiển Tổ vinh Tông cho cha mẹ vui lòng nơi chín suối. Ngoài ra, chúng ta cũng phải quy kính Tam Bảo, thường đến chùa để học giáo lý và dốc tâm tu hành cũng góp công vào việc báo hiếu, vì người xưa thường nói: "Một người tu hành thành đạo thì cứu huyền thất tổ cũng được siêu thăng. Ngày xưa Đức Mục Kiền Liên tu hành thành đạo mà cứu mẹ thoát khỏi cảnh u đồ sanh về Thiên thượng. Từ đó, Đức Phật dạy: "Người nào muốn cha mẹ quá vãng được siêu sinh thoát hóa và cha mẹ hiện tiền được tăng phước tăng thọ, bách bảo bình an. Trong ngày chư Tăng tự tứ, sắm sửa trai nghi cúng dường hiện tiền Đại Đức Tăng, nhờ năng lực chú nguyện của Hải chúng thì mọi việc mong cầu đều toại nguyện". Đây là phương pháp báo hiếu rất thù thắng của người Phật tử.

Nhân dịp mùa Vu Lan báo hiếu lại về, chúng tôi chân thành gửi đến quý vị một cánh hoa hồng tươi thắm, tượng trưng cho mẹ Việt Nam bao giờ cũng hiện hữu trong đời sống chúng ta. Kính chúc Quý vị một mùa báo hiếu hạnh phúc an vui và luôn luôn tấm mình trong ánh hòa quang của Đức Phật.

Nam Mô Đại Hiếu Mục Kiền Liên Bồ Tát.
 Báo Hương Đạo